

Hvussu langt røkkur okkara næstakærleiki?

Eivin H. Jacobsen
Løgtingsmaður fyri Sambandsflokkin

Nýggjársrøða løgmans hevur verið nógv umrødd hesar fyrstu dagarnar í nýggja árinum. Nógv eru samd um, at hetta var ein røða til fólkið, sum øll kundu taka undir við, og taka hvønn annan í hondina og ynskja gott nýggjár.

Ein nýggjársrøða forplikt-ar ikki politiskt á sama hátt sum ein løgmansrøða ella ólavsoðkurøða. Í ólavsoðkurøðuni greiðir løgmaður frá støðuni í samfelagnum, og um politiskar ætlanir, sum arbeitt verður við. Hetta er ikki galdandi, tá talan er um eina nýggjársrøðu. Her er Løgmaður meira frítt stillaður, og kann gera sær nakrar tankar, vísióinir og lýsa støðuna frá einum øðrvísi sjónarhorni, uttan t.d. at taka atlit til eitt samgonguskjal og partapolitikk.

Løgmaður gjørdi sær nakrar meiningar og tankar

um útlendingar og flóttafólkamál, m.a. grundað á tey kristnu virði, sum samfelag okkara onkursvegna skal byggja á - vitandi um, at hetta er eitt mál, sum fólk eru ymisk á máli um. Siterað var beinleiðis úr bibliuni um at hjálpa sínum næsta, tá neyðin valdar.

Hendingarnar í Paris seinastu dagarnar stuðla helst uppundir ivan, um hetta er rætt ella um vit kortini eiga at fyrihalda okkum til henda veruleika, sum eitur flóttafólk.

Men skulu vit trúgva uppá ein heim, sum eitt betri stað at liva í fyri øll ella so nógv sum møguligt, ja so muga øll taka ábyrgd og ikki lata okkum ræða av ekstremistum og fanatikarum, og annars taka frástøðu frá valdsnýtslu og yvirgangi.

Løgmaður upplýsti, at flóttafólkatrupulleikin var vaksandi, og at vit áttu at taka ábyrgd, og leygði upp til eitt politiskt orðaskiftið á hesum øki. Her eru nógv atlit at taka, og skal hetta eydnast til fulnar, er treytin, at vit eru væl fyrireika á øllum økjum.

Vit eiga ikki at sammeta útlendingar og flóttarfólk. Flóttafólk eru sivilfólk, sum av ymskum orsøkum kunnu vera í livsvanda og serliga truplum støðum, støðum, sum vit ikki kunnu ímynda okkum ella sum vit ikki ynskja okkara ring-

asta figginda at koma í. Tí undrar hesin einfaldi, primitivi og konservativi hugsunarhátturin, sum nú kemur undan kavi.

Hvussu nógvum vit skulu taka ímóti, er í fyrsta umfari ikki avgerandi. Tað, sum er avgerandi er, at tey, sum vit taka ímóti fáa nøktandi viðgerð og tilboð. Um tað so bara er ein familja, ið vit kunnu geva eina betri tilveru, sum seinri kann gera mun í heimlandinum, um ein vil heimaftur.

Ein mun, ið kann avspiegla okkara vesturlendsku virði og okkara fólkaræði. Hetta eru virði, sum ikki kunnu gerast upp í peningi ella við at blaka nakrar krónur upp um eitt hegn “klári tykkum nú sjálvi.” Ikki skilt á tann hátt, at vit ikki skulu lata ta neyðhjálp, sum vit einaferð hava figgjarliga orku og førleika til - tvørturímóti.

Síðan nýggjársrøðu løgmans hava floksformenn verið frammi og gjørt sínar viðmerkingar. Flest allir eru samdir um, at vit eiga at taka ábyrgd, hvat hesum viðvikur - tað gera flestu framkomnu londini rundan um okkum.

Men ikki øll í politisku skipanini geva nýggjársrøðuni ans, um tann mis-kunNsama samariubúgván.

Við “serfrøðingunum” Jørgin Niclasen og Rodmund Nielsen, í flóttafólkamálum og flóttafólkalegum, er Fólka-

flokkurin farin í kollektivt spagat. Hesir persónar hava vitjað útkantin í einari flóttafólkalegu í 2 dagar og eru nærmast vorðnir serfrøðingar á økinum.

Flokkurin stendur saman um, at eingi flóttarfólk skulu til landið - hetta er greið tala. Henda yvirlýsing minnir ikki sørt um viðgongdar flokkar í londunum rundan um okkum, sum eingin vil samstarva við.

Í 2010 setti táverandi landstýrisskvinna í Innlendismálum Annika Olsen ein arbeidsbólk at koma við uppskoti um ein intergrasjónspolitik. Arbeidsbólkurin var umboðaður av øllum pørtum og áhugabólkum, sum høvdu við integrasjón at gera, bæði alment og privat.

Eitt álit varð handað, sum lýsir, hví tað er neyðugt at hava ein integrasjónspolitik. Sum dømi um, hvar vit standa í hesum máli, stendur á fyrstu síðu í álitinum:

““Intergrasjón” er nýtt hugtak í Føroyum. Vit hava til dømis einki viðurkent føroyskt orð fyri “intergrasjón.” Hugtakið intergrasjón fevnir um at savna fleiri partar í eina eind. Intergrasjón í samfelagsligum samanhangi er ein tilgongd, sum skapar felags grundarlag hjá bólkum ella fylkingum at liva lið um lið.”

Ta mest primitivu støðuna til flóttafólk hevur Brandur

Sandoy, løgtingsmaður fyri Fókaflokkin. Hann kallar løgmann naivan, tí hann í nýggjársrøðu síni leggur upp til eitt kjak um hetta álvarsmál. Eitt kjak, sum skal lata okkum í til at hava eina meinig um teir ræðuleikar, sum vit dag og dagliga verða fóðra við, og veita hjálp, har vit kunnu.

Við útgandsstøði í álitinum hjá Anniku Olsen frá 2010, hevur Fókaflokkurin koyrt álitið í ruskilatið.

Greinin hjá Brandur Sandoy er ein grov generalisering og diskriminering. Hetta er málburður og pástandir vit eiga at taka frástøðu frá. Brandur Sandoy hevur rætt í, at øll lond eru ikki komin líka væl frá teirra intergrasjónspolitikki og hevur hetta skapt trupuleikar, men at generalisera yvir ein kamb og niðurgera øll undir einum, er als ikki rætt.

Borgarstjórin og løgtingsmaðurin viðger alt undir einum - flóttafólk, mótmæli móti jolum, fletting í kjallaranum o.a. Og toppurin av ísfjallinum var mótmæli ímóti grindadrápi.

Brandur Sandoy endar sína grein við at siga, at tað verður ikki við stuðli frá sær í hesum máli.

Man freistast at spyrja, hvar var Brandur Sandoy, tá Sea Shepherd skuldi lóggevast av landinum - ein av

forsprákarunum fyri hesum óneyðuga profilerandi undirlutakenda tvætli.

Minnist meg rætt, var tingstólurin hjá Brandi tómur, tá atkvøtt varð. Hvar fer Brandur at upphalda sær, um tað skuldi komi hartil, at lóggivið verður um intergrasjón?

Vit skulu seta okkum væl inn í, hvat hetta málið við sivilum flóttafólkum snýr seg um og síðan taka eina skilagóða avgerð út frá faktaupplýsingum og vitan. Vit kunnu sjálvsagt ikki taka móti flóttafólki um vit ikki megna tað ella seta neyðuga tilfeingið av til endamálið – tá kann tað gera ilt verri.

Men tað er ongin grund til at lukka av og spilla út nøkur ósek sivilfólk, sum ikki kunnu verja seg og sum eru komin í livshættisligt ófórið. Ongin sigur heldur, at hesi fólk skulu gerast framtíðar íbúgvar í okkara landi – í fleiri førum venda hesi aftur til teirra heimland, tá støðan er vorðin stabil og friður valdar.

So ongin orsök til at siggja trøll á alljósum degi ... og ... at tosa til svínahundin í menniskjanum.

Avlýsingar og nýggja ferjan!

Ritan avlýsti so at siga ongantið (um Nólsoyarfjørð) – kanska skuldi onkur túrur ikki verið sigldur. Ternan fekk vána skoðsmál, men hevur verið trúgv leingi – til nú! Hvør er orsøkin at avlýst hevur verið so oftani og hvør bati verður við nýggju ferjuni?

Jákup av Skarði

At skipa tænaðstuna á einastu farleiðini millum tvær oyggjar, leggur stóra ábyrgd á Strandfaraskip Landsins.

Serliga tá ið talan er um at flyta arbeidsoð fólk til arbeidsoð og heim aftur.

Nú skal eg ikki vassa ov nógv í orðinum “tænasta”, men eg skjóti tó upp, at Strandfaraskip Landsins skipar sær ein evnisdag um hetta evnið og hvørjar staklutir starvsfólkini hugsa sum undirevni.

Einasta eg fari at seta orð á er, at tænaðstuna hevur alt at siga, um arbeidsoð fólkini er lív lagað at búgva og at seta búgv í Nólsoy.

Tað verður onkuntíð sagt, at alt var so gott fyrr. Var

veðrið eisini betri fyrr? Eg loyvi mær at ivast og hugsi tí heldur, at talan er um í hvussu er tveir faktorar, ið hava við sær avlýsingar: Ferjan og keiðkið.

Nýggja ferjan til Nólsoyar var í “Visión 2015”, men sum Dagur og Vika bar fram, er hetta málið eitt av teimum óloystu. Eg fekk orð á stjóran á SSL herfyri og har var tíanverri ikki nógv nýtt at frætta, so eg havi bert orð landstýrismansins at halda meg til – og tí havi eg enn vón at gongd er í arbeidinum.

Men hvør verður ferjan?

Talan er um ymsar broytingar, tó at arbeidsoð bólkurin ikki enn hevur fingið innlit í tekningar. Tað hevði verið hugaligt at frætt um ferjan er á stødd við Ternuna, men møguliga ikki so høg – og við betri maskinorku.

Eg skilji á lagnum, at ein orsök til avlýsingar er útsynningurin. Orsøkin er søgd at vera, at tá tekur Ternan ov nógván vind á seg í mun til maskinorkuna Ternan hevur. Tí má hetta verða havt í huga í nýbyggingini og ikki órógvast av møguligum sparingum!

Nú rokni eg ikki við at keiðkið verður broytt, at vit fáa nýggju ferjuna at leggja at heima í bygdini og tí má alt setast inn, at nýggja ferjan verður bygd til tey atløguviðurskifti vit hava – ikki bert snið og stødd, men eisini við atlit í streymi og vindi! Vit mugu tryggja okkum sum best, at nýggja ferjan røkir farleiðina um Nólsoyarfjørð á nøktandi hátt, soleiðis at tað framhaldandi ber til at búgva í Nólsoy og arbeida aðra staðni – og soleiðis at ferðafólk ferðast trygt um fjørðin.

E.s. tá ið SSL stúrir fyri veðrinum 14 tímar áðrenn siglast skal, hevði verið ynskiligt at lýsingin ljóðaði: “Fyri veður kann væntast órógv í siglingini fyrstu túrararnar í morgin. Viðrar kann siglast aðrar tíðir enn teir regluligu. Lýst verður á heimasíðuni og í Kringvarpinum.”

Við ynskjum um gott nýggjár!